

PREDMETNICE IN PRIGODNICE I

Jože Snoj

MOZAIK V HIŠICI OB MORJU

steklo svoje gladke
narave ne
skriva
luč se na njem
gladi z mačjimi stopinjami

zarja je ljubezniva
s pinijami
slejkoprej
se vsaka silovitost
ubije

sonce je bilo nocoj
iz
minija
pritrjeno ob strešni žleb
s prasilami

mozaik se ziblje
a ne razpade
tekmuje z nerazpokanimi
gladinami

* * *

svet je iz svetlih
ploščic
iz suhih ploščic je
morsko dno
in žensko oko je iz
suhe
svetlobe
nebesna znamenja
so živali ki
se
žro

pride val in
vse zalije pride val
in vse
odteče

sipine počitka
pa so vse večje in
večje

PREPIŠNA NOČ OB MORJU

vetru se
razraščajo
rogovi. komaj še
nosi pokonci
težko glavo

ovni se pode okrog voglov
vrtoglavi. od tega
je slišati belo
barvo

zid odstopa od svojih
kosti
kamen se utegne
preleviti. komaj še
samega sebe
nosi
progasta koža zidov
poka
tako se oglašajo
klesani živorezani skalni
kósi

hiša je zašla
v sršečo šumo
morje je njeno razbičano
gumno
za blagor tistih ki so
na morju
modrujemo
izmirjeni

OBREŽJE

globina se povrača se
povrniti ne
móre
rob sveta je nazobčan od te
njene
móre
zobje skal bolijo
mórje
voda sproti zaliva
udóre

ladje gotovo
obstoje in
morajo priti
čakamo jih in sanjamo
o
njihovih
prilagodljivih
telesih

ničesar se ne da
spremeniti

SONČNI MRK

v sončnem zrklu
je
prekla
joj
kako nežno globoko
tam tiči in
zbada

taka nesreča
iznenada in
na vsem lepem!
naj kdo za božjo
voljo naj kdo
že kaj
stori

pa táko dopoldne je
bilo. ene same
oči so ga

bile
zmeraj so
ga bile ene same
oči
in bil je naš zgodnji
dan naš
najljubeznivejši
otrok

zdaj si oberoč ruje
drog iz
glave in je
kiklop
visoko slepeče poldne

OBKOLJENI

pod potnimi sragami (tudi
krvavimi)
je bleda še
neizrabljena
koža
sonce roso suši
in suha
semena
mrzlica nas
spreletava

na obzorju je že
glava pri
glavi. plazimo
se mednje skozi
visoko otavo

ne enega dvonovega
visokozravnane prednje prihajajočega
kristusa
ni med
nami ne v vsej
bleščavi. a
eden teman in visoko
kopičast je
bog. njegova poniglava filiala je
DOZ

IZSEKAVANJE

ko hrasti odpotujejo
bodo
potrgane korenine še
zmeraj pele

črna krtja
smrt
dela v globini zemlje
čedalje
ožje kroge

prenekatero ptice
ne bo več v
njihove veje
druge se bodo
reševale čisto
po svoje

krti bodo vzletavali
in ptice bodo
vodeno zelene
v krtinah
spale

vse bo zalila prst
celo
angelske fanfare